

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-137/16-6

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	11.2.2019. 8:49:49	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/16-01/05	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-7		0

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Bojanu Bugarinu i uz sudjelovanje Ivane Petrović kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja: Terrakom d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 48, zastupan po opunomoćeniku [redacted] odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika: Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Roberta Prangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi poništavanja rješenja, 04. veljače 2019. godine

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje t. I. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-07/15-01/80, URBROJ: 376-04-15-14 od 10. prosinca 2015. godine, kao i zahtjev tužitelja za naknadom troška upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj tužbom osporava t. I. tuženikovog rješenja od 10. prosinca 2015. godine kojim je tužitelju naloženo [redacted] isplatiti naknadu zbog nepravovremenog prijenosa broja za 351 sat zakašnjenja.

Osporavano rješenje je doneseno povodom zahtjeva [redacted] za ocjenu opravdanosti odbijanja isplate naknade za nepravovremeni prijenos broja od strane davatelja broja Hrvatskog telekoma d.d. Zagreb (HT), tužitelja kao primatelja broja i operatora Totalna televizija d.o.o. U rješenju je utvrđena odgovornost tužitelja za 351 sat zakašnjenja u prijenosu broja, a istovremeno je utvrđena i odgovornost HT-a za 9 sati tog zakašnjenja.

Tužitelj u tužbi ukazuje na to da je sva odgovornost za nepravovremeni prijenos broja na HT-u kao davatelju broja, jer taj davatelj broja nije uskladio realizaciju podnesenog zahtjeva za prijenos broja sa zahtjevom za veleprodajnu uslugu širokopojasnog pristupa, koju pruža isključivo HT. Tužitelj smatra da ga je HT u skladu sa svojom Standardnom ponudom za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa (Standardna ponuda) trebao pozvati na dopunu zahtjeva za prijenos broja, tako da se njime obuhvati i zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa.

Tuženik je u odgovoru na tužbu u cijelosti osporio i tužbu i tužbeni zahtjev, navodeći da je tužitelj taj koji je propustio istovremeno sa zahtjevom za prijenos broja (NP) dostaviti i zahtjev za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa (NBSA).

Sud je održao raspravu te je u dokaznom postupku pročitao dokumentaciju iz sudskog spisa i iz priklopljenog spisa upravnog tijela.

Tužbeni zahtjev je neosnovan.

Iz dokumentacije dostupne sudu proizlazi da je 06. srpnja 2015. godine s operatorom Totalna televizija d.o.o. sklopio ugovor o pružanju usluga, a još je ranije (25. lipnja 2015. godine) potpisao jedinstvenu izjavu, koja u smislu čl. 11. st. 1. Pravilnika o prenosivosti broja (NN 24/15 - Pravilnik) ujedno predstavlja i zahtjev za prijenos broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži.

Nesporno je da je tužitelj u navedenom postupku nastupao u ime Totalne televizije d.o.o., odnosno kao primatelj broja.

Stoga je tužitelj 20. srpnja 2015. godine HT-u podnio zahtjev za prijenos broja (NP), s datumom prijenosa 03. kolovoza 2015. godine (vremenski okvir prijenosa broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži; čl. 11. st. 3b. Pravilnika). Već iz činjenice da je vremenski okvir prijenosa broja određen u roku duljem od pet radnih dana od podnošenja zahtjeva za prijenos broja, bilo je očito da se navedeni prijenos broja mora uskladiti s aktivacijom usluge na veleprodajnoj razini (čl. 14. st. 1. Pravilnika). To proizlazi i iz činjenice da je u Centralnoj administrativnoj bazi prenesenih brojeva (CABP) stajala naznaka da je prijenos broja vezan za veleprodajnu uslugu.

Međutim, tužitelj je nesporno propustio doista i podnijeti zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa (NBSA), već je samo uz zahtjev za prijenos broja (NP) stavio navedenu naznaku (da je prijenos broja vezan za veleprodajnu uslugu), bez podnošenja posebnog zahtjeva.

Stoga je HT 03. kolovoza 2015. godine u vremenskom okviru prijenosa broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži izvršio prijenos broja (NP), ali je pritom ostao bez usluge jer istovremeno nije bila realizirana usluga veleprodajnog širokopojasnog pristupa (NBSA).

Zbog toga je tužitelj 17. kolovoza 2015. godine HT-u poslao objedinjeni zahtjev za prijenos broja (NP) i zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa (NBSA), ali je pritom taj zahtjev označio jedinstvenim identifikatorom koji se odnosio na već realizirani zahtjev za prijenos broja od 20. srpnja 2015. godine. HT je stoga ovaj novi zahtjev morao odbiti, jer je po podacima iz CABP-a pod tim jedinstvenim identifikatorom već bio realiziran.

Tužitelj je potom bio prisiljen realizirati potpuno novi priključak (novu paricu), zbog čega je 21. kolovoza 2015. godine poslao potpuno novi zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa, s vremenskim okvirom prijenosa broja na dan 11. rujna 2015. godine.

Taj novi zahtjev je konačno realiziran 11. rujna 2015. godine, nakon čega je tužitelj u narednom razdoblju do 19. listopada 2015. godine otklanjao svoje smetnje u realizaciji usluge.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja sud zaključuje da su i tužitelj kao primatelj broja i HT kao davatelj broja u podjednakoj mjeri odgovorni za propust u pravovremenoj realizaciji prijenosa broja prema korisniku.

Odgovornost HT-a nije predmet ovog upravnog spora, ali se napominje da se ona očituje u tome što je HT prilikom realizacije zahtjeva za prijenos broja od 20. srpnja 2015. godine propustio uočiti naznaku da je taj prijenos broja vezan za veleprodajnu uslugu te je realizirao prijenos broja bez obzira na to što je bilo očito da ujedno nije bio podnesen i

poseban zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa. U tom smislu bi odgovornost HT-a bila solidarna s odgovornošću tužitelja.

Međutim, propusti u postupanju HT-a ni na koji način ne utječu na isključenje odgovornosti samog tužitelja. Tužitelj je uz zahtjev za prijenos broja od 20. srpnja 2015. godine stavio naznaku da je njegovo rješavanje vezano za veleprodajnu uslugu, ali pritom nije ujedno i podnio poseban zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa, što je rezultiralo time da je realizacijom prijenosa broja 03. kolovoza 2015. godine zapravo ostao bez usluge u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži.

Tužitelj je pogrešku počinio i kasnije, slanjem objedinjenog zahtjeva 17. kolovoza 2015. godine, jer ga je podnio pod jedinstvenim identifikatorom ranijeg zahtjeva koji je već bio riješen, zbog čega je i taj novi zahtjev morao biti odbijen.

Tužitelj je s davateljem broja realizaciju prijenosa broja uz prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa realizirao tek 11. rujna 2015. godine, na temelju potpuno novog zahtjeva od 21. kolovoza 2015. godine i uz realizaciju potpuno novog priključka

Štoviše, tužitelj je i nakon realizacije prijenosa broja u razdoblju duljem od mjesec dana otklanjao svoje smetnje u realizaciji usluge (sve do 19. listopada 2015. godine).

Odgovornost tužitelja (a i HT-a kao davatelja broja) proizlazi iz niza odredbi Pravilnika.

Tako u čl. 2. st. 1. t. 3. Pravilnika stoji da datum realizacije prijenosa broja zapravo znači da se na taj datum korisniku mora omogućiti nesmetano korištenje usluge.

Na temelju čl. 5. st. 2. Pravilnika su i primatelj i davatelj broja odgovorni za postupak prijenosa broja i za pripremu svoje elektroničke komunikacijske mreže, sustava i usluga, pri čemu u postupku prijenosa broja kvaliteta postojeće usluge ne smije biti narušena.

Na temelju čl. 11. st. 9. Pravilnika i primatelj i davatelj broja su obvezni poštivati procedure i rokove propisane odgovarajućom standardnom ponudom za zatraženu uslugu i istovremeno aktivirati sve zatražene usluge, pri čemu postoji vezanost prijenosa broja za aktivaciju prijenosa usluga na veleprodajnoj razini.

Na temelju čl. 20. st. 5. Pravilnika proizlazi da su operatori u obvezi koristiti sve funkcionalnosti CABP-a kako bi se otklonila pogreška u prijenosu broja zbog koje usluga nije uspješno realizirana. Iz iste odredbe proizlazi i to da su operatori dužni surađivati i međusobno se obavještavati o pogrešci i o njezinom otklanjanju te se prijavljena pogreška na taj način mora otkloniti u roku od 48 sati od prijave.

Očito je da u konkretnom slučaju davatelj i primatelj broja nisu postupali u skladu s navedenim odredbama, a posebna odgovornost tužitelja proizlazi iz činjenice da je do pogreške u realizaciji prijenosa broja inicijalno došlo zbog toga što je on taj koji je propustio uz zahtjev za prijenos broja podnijeti i zahtjev za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa.

Uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa u Republici Hrvatskoj pruža isključivo HT, koji u vezi toga ima propisanu svoju Standardnu ponudu. U točki 4.1.17. navedene Standardne ponude jasno stoji da je za prijenos usluge veleprodajnog širokopojasnog pristupa potrebno u tom smislu sastaviti poseban zahtjev, odvojen od zahtjeva za prijenos broja. Tužitelj 20. srpnja 2015. godine nije postupio po toj odredbi i uz zahtjev za prijenos broja nije ujedno podnio i zahtjev za veleprodajnu uslugu širokopojasnog pristupa, već je umjesto toga samo uz zahtjev za prijenos broja stavio naznaku da je taj prijenos vezan za veleprodajnu uslugu, što nije bilo dovoljno za pravilno rješavanje zahtjeva korisnika i za pravovremenu realizaciju prijenosa broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži.

Na temelju čl. 2. st. 1. t. 7. Pravilnika nepravovremeni prijenos broja uključuje i slučajeve u kojima nakon već realiziranog prijenosa broja dolazi do nemogućnosti korištenja usluge. U tom smislu proizlazi odgovornost tužitelja za nepravovremeni prijenos broja u

cjelokupnom razdoblju od 03. kolovoza 2015. godine (što je bio prvotni vremenski okvir prijenosa broja) do 19. listopada 2015. godine, kada je tužitelj konačno korisniku usluge omogućio nesmetano korištenje usluge u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži.

Navedeno razdoblje je dulje od 15 dana, koliko je u čl. 23. st. 1. Pravilnika propisano kao maksimalno vrijeme za koje se može ostvariti pravo na naknadu za nepravovremeni prijenos broja (u iznosu od 10 kn za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa broja, za jedan broj).

Tuženik je u t. I. osporavanog rješenja obvezao tužitelja na isplatu naknade za 351 sat zakašnjenja u prijenosu broja, što zapravo iznosi 14 dana i 15 sati, dakle manje od maksimalno mogućeg razdoblja za koje se može obračunati spomenuta naknada.

Tuženik u osporavanom rješenju pritom nije jasno obrazložio na koje konkretno vremensko razdoblje se odnosi 351 sat zakašnjenja u prijenosu broja, niti je dao objašnjenje zbog čega je tužitelju obračunat upravo 351 sat, a ne 360 sati - koliko iznosi maksimalno propisano vrijeme za obračun naknade iz čl. 23. st. 1. Pravilnika. Umanjenje od devet sati najvjerojatnije proizlazi iz činjenice da je za tih devet sati utvrđena odgovornost HT-a, mada odgovornost HT-a u konkretnom slučaju ne isključuje i odgovornost tužitelja. Uz to, odgovornost tužitelja se i bez devet sati koji se stavljaju na teret HT-u svakako proteže na razdoblje dulje od 15 dana.

S obzirom na utvrđenje suda da je tužitelj odgovoran za zakašnjenje u prijenosu broja u cjelokupnom razdoblju od 03. kolovoza 2015. godine do 19. listopada 2015. godine, proizlazi da se tužitelju i nije mogla obračunati veća naknada od one propisane u čl. 23. st. 1. Pravilnika, a razlika od devet sati u ovom slučaju ide u korist samog tužitelja.

Stoga navedeni nedostaci u obrazloženju osporavanog rješenja nisu utjecali na rješavanje predmeta postupka, pa kako je to rješenje inače pravilno i zakonito, sud je na temelju čl. 57. st. 2. Zakona o upravnim sporovima (ZUS) kao neosnovan odbio tužbeni zahtjev.

Ujedno je na temelju čl. 79. st. 4. ZUS-a odbijen i zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora, jer je tužitelj ovaj upravni spor izgubio.

U Zagrebu, 04. veljače 2019. godine.

Sudac:
Bojan Bugarin, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. odvj. 10000 Zagreb ✓
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, 10000 Zagreb
3. u spis

Za točnost otpravka ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

Snježana Miletić